

væsenets Regning, aldeles ikke erlægges nogen Betaling. For Byernes Vedkommende forekommer det mig egentlig ikke, at der er stor Anledning til at fastsætte en gennemgaaende Betaling for Alle, og jeg vil være meest tilbøjelig til, uagtet jeg er villig til at gaae ind paa den Forhøielse, her er sat for de Tilfælde, hvor Betaling præsteres, i de andre Tilfælde at holde mig til den Regel, der nu er gjældende, og som, saavidt jeg veed, ikke har givet Anledning til Klage fra de Lægens Side, der nu i Kjøbstæderne udføre og ogsaa i Fremtiden ville udføre de fleste Eighn, nemlig Stadslægen eller den Districtslæge, der boer i Byen. Navnlige den Bestemmelse i § 8, at naar Begravelsen foregaaer paa Fattigvæsenets Regning, skal der under alle Omstændigheder erlægges fuld Betaling, kan jeg for mit Vedkommende ikke gaae ind paa. Naar der under Forhandlingerne i Landsstinget er blevet fremhævet — jeg troer ogsaa fra den høitagtede Justitsministers Side — at, hvor der i Kjøbstæderne maatte bestaa særegne Contracter med vedkommende Læge, hvorefter han skulde foretage Eighn for billigere Betaling eller endog ogsaa gratis, skulde saadanne Contracter fremdeles staae ved Magt, da maa jeg sige, at jeg ikke kan være enig med den høitagtede Minister i denne Opfattelse, allermindst efterat Landsstinget i § 9 for Kjøbenhavns Vedkommende har indsat en Bestemmelse, der udtrykkelig siger, at den hidtil i Kjøbenhavn gjældende Regel i Henhold til Pl. 26de Juli 1829 § 3, hvorefter det paahviler de ved Kjøbenhavns Fattigvæsen ansatte Districtslæger at foretage Eighn uden Betaling, ikke bortfalder, uagtet denne Placat ophæves. Jeg mener nemlig, at man ved en Fortolkning af denne Bestemmelse nødvendigvis maa komme til det Resultat, at naar Pl. af 1832 for Kjøbstæderne heelt og holdent er hævet, saa maae ogsaa de Contracter, som ere afsluttede med de i Byerne værende Læger, være hævede. Men jeg skal endvidere tillade mig at henvende det høie Things Opmærksomhed paa, at i de fleste Byer er der allerede tillagt Stadslægen Betaling for alle den Slags Functioner for Fattigvæsenets Regning. Det er idetmindste Tilfælde i de Byer, hvor jeg kjen-

der noget til Forholdene, og det vil derfor være noget ganske Extraordinært, om man, uagtet Lægen allerede har faaet Betaling een Gang for alle, yderligere vilde sige, at naar han syndede et Eigh for Fattigvæsenets Regning, skulde han dog betales efter § 9. Hvad der gjælder om Betalingen, mener jeg ogsaa maa gjælde om Befordringen. Det forekommer mig nemlig ligeledes lidt besynderligt, at man i Slutningen af § 8, første Stykke, ubetinget siger, at i ethvert Tilfælde, hvor Eighn skal foretages paa en Kjøbstads Markfjorder over $\frac{1}{4}$ Mill fra Byen, paaligger det Communen at yde Lægen fri Befordring; uagtet det muligvis kan være en meget velstaaende og velhavende Mand, til hvem Lægen kaldes, og som meget godt selv kunde betale Kjørjelen, skal altsaa dog Communen betale Befordringen; mer dertil kan jeg ikke see nogen tilstrækkelig Grund. Det høie Thing vil af de Bemærkninger, jeg saaledes har tilladt mig at fremkomme med, see, at de væsentligt reducere sig til Redactionsændringer, der paa ingen Maade gjøre det hensigtsmæssigt eller ønskeligt at lade Sagen igjen gaae til Behandling i et Udvalg, idet de Forandringer, jeg kunde ønske gjorde i Lovforslaget, fuldkommen godt kunne gøres igjennem en Behandling her i Salen af Ændringsforslag til anden Behandling.

Madten: Det Princip, man har slaaet fast i § 3, hvorefter Eighnsmændene for Fremtiden skulle ansættes af Politimesteren uden nogen Tvang, er som bekendt noget Nyt, og det kunde maaffee lede til, at man i mange andre beslagtede Forhold gik bort fra det nu bestaaende Princip, hvorefter Bestillinger som de her omhandlede skulle udføres som en Pligt, der paalægges Vedkommende som et offentligt Ombud. Jeg troer, at denne Maade at besørge disse Smaabestillinger paa, nemlig som et offentligt Ombud, der paahviler de Vedkommende i 3 Aar, er Noget, som man ikke saa let skal komme bort fra. Jeg troer ogsaa, at dersom det skal staae Vedkommende frit, om han vil modtage Bestillingen efter Politimesterens Opfordring eller ikke, vil det med Tiden vise sig, at det vil blive vanffeligt at faae Eighnsmænd; naar det nu derhos bagefter